

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ

Ο Δρόμος της Ανηξίας

FYLATOS PUBLISHING

Copyright για την ελληνική έκδοση
Ιωάννης Καραδήμας
© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing,
Θεσσαλονίκη 2023

Συγγραφέας: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing
Γραφιστική επιμέλεια και σχεδιασμός εξωφύλλου:
Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, του συγγραφέα, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και του συγγραφέα σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail. contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-178-6

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ

Ο Δρόμος
της Αευχίας

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXIII

*Στη Μελίνα,
την κύρια έμπνευση
αυτού του βιβλίου*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Λένε ότι μετά το τέλος έρχεται μία καινούργια αρχή, ένα νέο ξεκίνημα. Δεν ισχύει το ίδιο βέβαια και για τους ήρωες αυτής της ιστορίας.

Το παρακάτω διήγημα βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα, εμπλουτισμένα πάντα με τη φαντασία του συγγραφέα. Τα ονόματα και οι καταστάσεις που χρησιμοποιήθηκαν για την πλαισίωση αυτού του βιβλίου τροποποιήθηκαν με τέτοιον τρόπο, ώστε να μην υπάρξει καμία σύγχυση από τους ανθρώπους που έζησαν αυτή την τραγωδία. Η έντονη φρασεολογία καθιστά ως μοναδικούς αναγνώστες του παρόντος βιβλίου ενήλικες και ψυχολογικά υγιείς. Όποιος δεν αισθάνεται έτοιμος, είναι προτιμότερο να σταματήσει εδώ...

I

«Δημοσθένη μου, Δημοσθένη μου!» ξεφώνισε η γυναίκα με αναφιλητά, χωρίς ιδιαίτερη ανταπόκριση από τους συγκατοίκους της πολυκατοικίας.

Ο άντρας με το παχουλό μουστάκι και τα μεγάλα γυαλιά κειτόταν στο έδαφος έτοιμος να παραδώσει το πνεύμα του στο Δημιουργό του. Ο ίδιος γνώριζε ότι έπρεπε να δώσει τη μεγαλύτερη μάχη της ζωής του. Από μικρό παιδί είχε γευτεί τις δυσκολίες της ζωής. Ο μεγαλύτερος από τα τέσσερα αδέρφια μίας πάμφτωχης οικογένειας, εργαζόταν όπου μπορούσε για να προσφέρει τα προς το ζην στους δικούς του ανθρώπους. Η μάνα του, μία σκυθρωπή κοντόσωμη γυναίκα, δεν κατάφερε ποτέ να αντικρίσει το φως της ημέρας, καθώς τα βάσανα της ζωής, είχαν

σκοτεινιάσει την ψυχή της. Ούτε η ίδια φανταζόταν τι της επιφύλασσε η ίδια η μοίρα: το ίδιο τέλος με τον γιο της.

Ένας ένοικος είχε την ευγενή καλοσύνη να καλέσει το ασθενοφόρο, αφού πρώτα ήρθαν οι πρώτες βοήθειες. Οι άνθρωποι περιτύλιξαν το κεφάλι του άντρα με επιδέσμους, τόσους που έμοιαζε με μούμια του Φαραώ!

Η γυναίκα αναλογίστηκε από μέσα της: «Είναι αυτός ο ίδιος άντρας που γνώρισα πριν από τριάντα χρόνια σ' αυτήν την κωμόπολη;» Ο χρόνος δεν ήταν και τόσο ευγενικός μαζί του. Μόλις έφτασε το ασθενοφόρο, η γυναίκα της διπλανής πόρτας ψιθύρισε: «Βερονίκη μου, χρειάζεσαι κάποια βοήθεια;»

«Όχι» απάντησε τρομοκρατημένη η σύζυγος του άντρα.

Ο μόνος που παρέμεινε πίσω εκείνη τη νύχτα ήταν ο μικρός γιος, ο Γιώργος. Όλοι οι υπόλοιποι ακολούθησαν τον δρόμο για το νοσοκομείο.

Εκείνη η νύχτα θα έμενε για πάντα ανεξίτηλη στο μυαλό του παιδιού. Σιγά σιγά κοίταξε από την κλειδαρότρυπα και παρατήρησε τη γειτόνισσα να καθαρίζει το λουτρό αίματος που είχε προκαλέσει η πτώση του άτυχου άντρα. Είχε να διαχειριστεί τους δικούς του δαίμονες, τη μοναξιά που τόσο φοβόταν, είναι λες και αντίκρισε το σκοτάδι κατάματα.

Πρώτα τηλεφώνησε στο μεγαλύτερό του αδερφό για να του μεταφέρει τα μαντάτα: «Αλέξανδρε, πρέπει να γυρίσεις πίσω, νομίζω πως ο πατέρας...»

Λύγισε, και με τρεμάμενη φωνή συνέχισε: «Θα πεθάνει».

Με τις οδηγίες του μεγαλύτερου κάλεσε και τους άλλους συγγενείς. Καθώς περνούσε η ώρα το παιδί ολοένα και παρατηρούσε τους δείκτες του ρολογιού, σα να σταμάτησε ο χρόνος. Αυτή η αναμονή έγινε και δική του οδύνη και συνάμα καταδίκη.

Οι πρώτες πρωινές ώρες βρήκαν το νέο ξύπνιο, ανακουφισμένο εντελώς από την παρηγοριά της μητέρας του, η οποία του έφερε καλά νέα. Το σίγουρο ήταν πως και οι δύο ήθελαν να διαγράψουν από τη μνήμη τους τη φρίκη που έζησαν το προηγούμενο βράδυ. Το βράδυ της 15ης Αυγούστου...

Αναφερόμενος στο τραγικό συμβάν
και τα γεγονότα που έπονται,
ο συγγραφέας διεισδύει στον ψυχικό
κόσμο των χαρακτήρων του έργου,
παρουσιάζοντας έτσι όλες
τις πολύπλευρες πτυχές του μαδενός τους.

Όλη η βιοματιική ιστορία
μίας ομογένειας που ένιωσε
την απώλεια, έτσι όπως την περιγράφει
ο Γιώργος, ένας αιδεροβάμονας αφηγητής
που κάνει την αυτοκριτική του
μαθ' όλη τη διάρκεια του βιβλίου.